

на пр. *Ptolomeus* пише ся *Tolomeo*, на мѣсто *Psalmus salmo*.

6) Съгласны *b*, *c*, *g* прѣдъ сло҃гове *io*, *ia* удвоявать ся, на пр. *dubbio* сѣмнѣніе, *peggio* по-злѣ.

7) За употрѣбленіе-то на начялны-ты буквы, за дѣлѣніе-то имѣ на сло҃гове и за бѣлѣжки членораздѣлительны служатъ сѣщы-ты правила, кои-то употрѣблявать вси образовани языци.

За удареніе на сло҃га.

(Dell' accento.)

8. — Тая бѣлѣжка (') въ Италианскый языкъ има двойнѣ службѣ, неѣ употрѣблявать ко҃гато дирній сло҃гъ трѣба да ся провлѣче, на пр. *bontà* добрина *virtù* добродѣтель, *il re* краль и пр. или съ неѣ да ся различи една рѣчь съ едно значеніе отъ другѣ съ друго значеніе, на пр. *è* (е) *là* (тамѣ); *nè* (не) и пр. тука *è* съ бѣлѣжкѣ (') е глаголь (е), а ко҃га е безъ бѣлѣжкѣ то е сѣязъ и ще рѣче *и*.

За А п о с т р о ф ѣ.

(Dell' apostrofo.)

9. — Тая бѣлѣжка (') показва изврляние-то на нѣкоіѣ гласнѣ буквѣ и ся поставя то҃гава, ко҃гато слѣдъ члена или слѣдъ прѣдлози-ты рѣчь-та ся начина съ гласнѣ буквѣ, на пр. *l'amore* любовь (на мѣсто *lo amore*), *s'io possa* ако бы могълъ (на мѣ-